26/04/2021

Τσερνόμπιλ: 35 χρόνια μετά – Ένα σημάδι απ’ τον Θεό!

/ Επικαιρότητα

Η Ουκρανία θυμάται σήμερα την καταστροφή του Τσερνόμπιλ, 35 χρόνια μετά το χειρότερο πυρηνικό δυστύχημα στην ιστορία, που μόλυνε με ραδιενέργεια μεγάλο μέρος της Ευρώπης, αν και ο τόπος της καταστροφής προσελκύει σήμερα χιλιάδες τουρίστες.

Ο πρόεδρος της Ουκρανίας Βολοντίμιρ Ζελένσκι αναμένεται εντός της ημέρας στη ζώνη αποκλεισμού, που εκτείνεται σε ακτίνα 30 χιλιομέτρων γύρω από τον κατεστραμμένο πυρηνικό σταθμό.

Στις 26 Απριλίου 1986, στη 01:23, ο αντιδραστήρας αριθμός 4 του πυρηνικού σταθμού του Τσερνόμπιλ, που βρίσκεται σε απόσταση περίπου 100 χλμ. από το Κίεβο, εξερράγη στη διάρκεια ενός τεστ ασφαλείας.

Επί δέκα ημέρες, το πυρηνικό καύσιμο θα συνεχίσει να καίει, απελευθερώνοντας στην ατμόσφαιρα ραδιενεργά στοιχεία που θα μολύνουν, σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις, μέχρι και τα τρία τέταρτα της Ευρώπης, αλλά κυρίως την Ουκρανία, τη Λευκορωσία και τη Ρωσία, που ήταν τότε σοβιετικές δημοκρατίες.

Οι σοβιετικές αρχές θα επιχειρήσουν να κρύψουν το δυστύχημα με τον Μιχαήλ Γκορμπατσόφ να παρεμβαίνει δημόσια για το θέμα μόνο στις 14 Μαΐου.

Συνολικά 116.000 άνθρωποι χρειάσθηκε να απομακρυνθούν το 1986 από τη ζώνη γύρω από τον πυρηνικό σταθμό, που παραμένει σήμερα σχεδόν ακατοίκητη. Τα επόμενα χρόνια, άλλοι 230.000 θα έχουν την ίδια τύχη.

Μέσα σε τέσσερα χρόνια, περίπου 600.000 εργάτες εστάλησαν στον τόπο του δυστυχήματος με μικρή, ακόμη και καθόλου προστασία για να σβήσουν την πυρκαγιά, να κατασκευάσουν ένα περίβλημα από μπετόν για να απομονώσουν τον κατεστραμμένο αντιδραστήρα και να καθαρίσουν τη γύρω περιοχή.

Σήμερα ο ανθρώπινος απολογισμός της καταστροφής εξακολουθεί να προκαλεί συζητήσεις. Η επιστημονική επιτροπή του ΟΗΕ (USCEAR) δεν αναγνωρίζει επισήμως παρά περίπου 30 νεκρούς μεταξύ των εργαζομένων του σταθμού και τους πυροσβέστες που έχασαν τη ζωή τους από τη ραδιενέργεια αμέσως μετά την έκρηξη. Η μκο Greenpeace υπολόγισε το 2006 σε 100.000 τον αριθμό των θανάτων που προκληθηκαν από την καταστροφή.

Ο πυρηνικός σταθμός του Τσερνόμπιλ συνέχισε να παράγει ηλεκτρικό μέχρι τον Δεκέμβριο του 2000, όταν υπό την πίεση των Δυτικών σταμάτησε και ο τελευταίος εν λειτουργία αντιδραστήρας του.

Έπειτα από χρόνια συζητήσεων, μια γιγαντιαία αεροστεγής αψίδα από ατσάλι τοποθετήθηκε στα τέλη του 2016 πάνω από τον κατεστραμμένο αντιδραστήρα και τέθηκε σε λειτουργία το 2019.

Με κόστος 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ και χρηματοδοτημένη από τη διεθνή κοινότητα, η δομή αυτή, που αναμένεται ότι θα διασφαλίσει την ασφάλεια της εγκατάστασης για τα επόμενα 100 χρόνια, κάλυψε την παλιά «σαρκοφάγο» από μπετόν, που είχε πλέον ρωγμές και ήταν ασταθής, και επέτρεψε να απομονωθεί καλύτερα το πολύ ραδιενεργό μάγμα που απομένει μέσα στον αντιδραστήρα.

Ακόμη κι αν οι αρχές εκτιμούν πως οι άνθρωποι δεν θα μπορέσουν να ζήσουν εκεί με ασφάλεια πριν περάσουν 24.000 χρόνια, η τοποθεσία προσελκύει όλο και περισσότερους τουρίστες και το Κίεβο θέλει να την εντάξει στην παγκόσμια κληρονομιά της UNESCO.

Η σχεδόν πλήρης απουσία ανθρώπινων δραστηριοτήτων στη ζώνη επέτρεψε στη χλωρίδα και την πανίδα να ανθίσουν. Στην περιοχή έχουν παρατηρηθεί λύγκες, θαλασσαετοί, μερικές φορές ακόμη και αρκούδες, καθώς και εκατοντάδες άλκες και δεκάδες λύκοι.

Τσερνόμπιλ: Η ιστορία της μοναδικής οικογένειας που γέννησε παιδί στην απαγορευμένη ζώνη

Της Ευγενίας Δίτσα

Στην εκκενωμένη ζώνη αποκλεισμού του Τσερνόμπιλ, μετά το ατύχημα στον πυρηνικό αντιδραστήρα, το 1986, γεννήθηκε και μεγάλωσε μόνο ένα παιδί. Αν και το κοριτσάκι γεννήθηκε 10 χρόνια μετά την καταστροφή, η είδηση της γέννας αλλά και της ύπαρξης ζωής μέσα σ' ένα τόσο τοξικό περιβάλλον προξένησε τρόμο. Οι προβλέψεις του κόσμου για την εξέλιξη του παιδιού ήταν, οπωσδήποτε, δυσοίωνες. Ωστόσο, σήμερα η Μαρία Σοβένκο είναι υγιέστατη και αυτό σηματοδοτεί την αναγέννηση!

Πώς έγιναν τα πράγματα

Οι γονείς της 20χρονης -σήμερα- κοπέλας, Λυδία και Μιχαήλ Σοβένκο, ζούσαν στο Τσερνόμπιλ, όπου και εργάζονταν. Ο πατέρας της ήταν πυροσβέστης και τη νύχτα της έκρηξης κλήθηκε στον τέταρτο αντιδραστήρα (αυτόν του ατυχήματος), προκειμένου να παράσχει τις υπηρεσίες του.

Το πυρηνικό ατύχημα ήταν τόσο μεγάλης έκτασης (το μέγιστο προβλεπόμενο στη Διεθνή Κλίμακα Πυρηνικών Γεγονότων), που έσπειρε τον πανικό όχι μόνο στις χώρες που αποτελούσαν την πρώην Σοβιετική Ένωση αλλά και στα Βαλκάνια.

Οι άνθρωποι, τότε, ανησυχούσαν για τις επιπτώσεις που θα είχαν τα υψηλά επίπεδα ραδιενέργειας τόσο στην υγεία τους όσο στο περιβάλλον. Εξάλλου,

εξαιτίας του ατυχήματος προκλήθηκαν δεκάδες θάνατοι και η πόλη Πρίπιατ, όπου βρισκόταν το εργοστάσιο, εκκενώθηκε.

Κατά τη διάρκεια της εκκένωσης, οι Σοβένκο αρνήθηκαν να εγκαταλείψουν το σπίτι τους, επειδή δεν είχαν πού αλλού να πάνε. Η Σοβιετική Ένωση δεν φρόντισε να παρέχει καταλύματα, σύμφωνα με τους ίδιους, κι έτσι εκείνοι έμειναν στη λεγόμενη ζώνη των 30 χιλιομέτρων.

Περίπου δέκα χρόνια μετά την καταστροφή, η Λυδία έμεινε έγκυος. Τότε, η ίδια ήταν πάνω από 40 χρονών και δεν είχε καταλάβει καν την εγκυμοσύνη της. Όταν ήρθε η ώρα, τη γέννα ανέλαβε ο σύζυγός της, ο οποίος έπλυνε το νεογέννητο κι έδεσε τον ομφάλιο λώρο!

Οι αρχές προσπάθησαν να κρύψουν το γεγονός ότι στη ζώνη αποκλεισμού ζει μια οικογένεια, που γέννησε ένα παιδί. Οι προσπάθειές τους, ωστόσο, δεν ήταν και πολύ επιτυχημένες. Τα παγκόσμια μέσα μαζικής ενημέρωσης γέμισαν με τίτλους για το μοναδικό παιδί του Τσερνόμπιλ…

Μετά την έκταση που πήρε το ζήτημα στα ΜΜΕ, οι αρχές αντιμετώπισαν τους δυο συζύγους σαν εγκληματίες. «Οι αρχές μας απειλούν και μας εξευτελίζουν, επειδή θέλουν να μας κάνουν να φύγουμε από το μοναδικό μας σπίτι», θα πει η Λυδία εκείνη την εποχή.

Η οικογένεια συνέχιζε τη ζωή της στην απαγορευμένη ζώνη κανονικά. Οι γονείς της μικρής δεν έδιναν σημασία στις προειδοποιήσεις των αρχών ότι διακινδυνεύουν την υγεία του παιδιού τους. Η Μαρίκα (όπως είναι το χαϊδευτικό της κοπέλας) πλενόταν σε ακτινοβολημένο νερό κι έπινε γάλα αγελάδων, οι οποίες τρέφονταν σε δηλητηριώδεις βοσκοτόπους!

Αναπόφευκτα, άρχισαν να κυκλοφορούν φήμες γύρω από τη μοίρα της Μαρίκας. Όταν η κοπέλα έφτασε στα πέντε, η μητέρα της έπρεπε να κάνει μια δήλωση: «Αν οι άνθρωποι σκέφτονται ότι είναι μεταλλαγμένο ή έχει δύο κεφάλια, κάνουν λάθος. Όσο μπορούμε να δούμε, αυτό είναι ένα θαυμάσιο παιδί, απολύτως υγιές».

Ήταν υγιής, αλλά μόνη…

Η ίδια η Μαρίκα αισθανόταν μόνη στη ζώνη αποκλεισμού, αφού δεν υπήρχαν άλλα παιδιά για να παίζει και να επικοινωνεί.

«Θα ήθελα να υπάρχει άλλο ένα παιδί εδώ, να του δείξω το σπίτι μου και το χωριό μου. Θα μπορούσαμε να έχουμε καλές στιγμές, να χαιρόμαστε μαζί», δήλωσε το 2006 στους δημοσιογράφους.

Οι αρχές όλο αυτό το διάστημα πίεζαν την οικογένεια να φύγει από κει, αλλά η Μαρίκα παρέμεινε στην απαγορευμένη ζώνη έως τα επτά της. Μετά έφυγε από το Τσερνόμπιλ, για να πάει στο σχολείο. Για πολύ καιρό ο κόσμος και οι δημοσιογράφοι την είχαν ξεχάσει…

Μετά την κυκλοφορία της σειράς «Τσερνόμπιλ», όμως, η προσοχή του κόσμου επικεντρώνεται και πάλι στην καταστροφή και τα γεγονότα που συνδέονται με αυτήν.

Μεγάλωσε για να γίνει ένας απόλυτα υγιής άνθρωπος

Το κορίτσι μεγάλωσε και είναι ήδη 19 χρονών. Σπουδάζει στο Εμπορικό και Οικονομικό Κολλέγιο (ΚΗΤΕΥ) του Κιέβου και πρόκειται να εργαστεί σε ξενοδοχειακή επιχείρηση. Για να πληρώνει τα δίδακτρα, προς το παρόν εργάζεται σε ένα μπαρ. Όποτε μπορεί, παίρνει τις προβλεπόμενες άδειες και επισκέπτεται την 66χρονη μητέρα της, που ζει και εργάζεται ακόμα στην απαγορευμένη ζώνη.

Μιλάει απρόθυμα για το παρελθόν της, αλλά διαβεβαιώνει όποιον την ρωτάει πως ούτε είχε ούτε έχει προβλήματα υγείας. «Είμαι καλά, δουλεύω, φροντίζω για τον εαυτό μου. Αυτό είναι», δηλώνει σε δημοσιογράφους της βρετανικής Express, που την αναζήτησαν με αφορμή τη σειρά.

Μεγαλώνοντας σε ένα περιβάλλον, όπου δεν υπήρχε κανένα άλλο παιδί, η Μαρίκα απέκτησε αυστηρό χαρακτήρα. Όταν ήταν 11 χρονών, την πλησίασαν από ουκρανικό μέσο ενημέρωσης και τους απάντησε ότι δεν θα μιλήσει για τον εαυτό της. Όντως δεν το έκανε! Ως παιδί ήταν πεισματάρα και δεν ήθελε να τραβάει την προσοχή των ανθρώπων εξαιτίας του τόπου στον οποίο μεγάλωσε. Πολύ νωρίς, ο κόσμος γύρω της χωρίστηκε σε δύο στρατόπεδα: η ιδια γινόταν αποδέκτης είτε ανιδιοτελούς αγάπης είτε έκδηλης εχθρότητας.

Για τους φίλους και τους γονείς της η Μαρίκα ήταν ένα φωτεινό αστέρι. Για τους αξιωματούχους – ένα σκουπιδάκι στα μάτια (δηλαδή μία συνεχής ενόχληση)! Η «ζώνη» έπρεπε να προκαλεί φόβο, η ζώνη έπρεπε να πεθάνει! Και στη συνέχεια «πήρε» και γέννησε ένα παιδί…

Η ζώνη έχει πια αναγεννηθεί

«***Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι η Μαρίκα είναι σύμβολο της αναγέννησης του Τσερνόμπιλ, ένα σημάδι από το Θεό, το οποίο ερμηνεύουν ως ευλογία, για να ζήσουν εδώ. Το εκλαμβάνουν ως ένδειξη ότι η ζωή επιστρέφει σε αυτή την κατεστραμμένη χώρα***», δήλωσε η Λυδία.

Για την αναγέννηση της ίδιας της περιοχής μιλά και η πρόεδρος της δημόσιας οργάνωσης «Αναγέννηση του Τσερνόμπιλ», Γκαλίνα Βολισσίν, που είναι, επίσης, κάτοικος. «Εμείς δεν κλείνουμε τις πόρτες το βράδυ. Έχουμε τον κομμουνισμό εδώ», λέει η ίδια αστειευόμενη. «Εδώ μπορεί να δει κανείς κήπους, μέλισσες, έναν ποταμό, όπου ψαρεύουμε. Το καλοκαίρι είναι παράδεισος! Η οικογένειά μου δεν έφυγε ποτέ από δω».

Δεν ήταν η Μαρίκα το μόνο παιδί που γεννήθηκε εκεί μετά την έκρηξη!

Και είναι εξαιτίας, ακριβώς, της συνεχούς παραμονής της οικογένειάς της στο Πρίπιατ, που η Γκαλίνα ξέρει πολλά για τη ζωή της περιοχής. Η ίδια, μάλιστα, αποκαλύπτει πως η Μαρίκα δεν ήταν το μόνο παιδί του Τσερνόμπιλ. Το 1987, μόλις κάποιους μήνες μετά την έκρηξη, γεννήθηκε άλλο ένα κοριτσάκι, η Τάνια. Ωστόσο, εκείνη και η μητέρα της έφυγαν πολύ γρήγορα. Αντιθέτως, η Μαρίκα γεννήθηκε και έμεινε. «Ως εκ τούτου, είναι μοναδική για εμάς. Όλοι πολέμησαν γι' αυτήν!».

Η σειρά εκτόξευσε την τηλεθέαση

Όσον αφορά την αμερικάνικη σειρά πέντε επεισοδίων «Τσερνόμπιλ», ξεπέρασε στην κατάταξη τις καλύτερες στην ιστορία του IMDb (διαδικτυακή πλατφόρμα κατάταξης δεδομένων για τηλεοπτικές και κινηματογραφικές παραγωγές)!

Όσοι βίωσαν τα γεγονότα εκείνη την εποχή, δηλώνουν πως όλα συνέβησαν πραγματικά, όμως οι μνήμες τους δεν περιορίζονται εκεί. Γνωρίζουν καλά και σίγουρα μπορούν να διηγηθούν και όλα όσα δεν είπε το κανάλι HBO…

Πηγές:

https://www.obozrevatel.com/ukr/crime/znak-vid-boga-v-ukraini-znajshli-edinu-ditinu-chornobilya.htm

https://ru.tsn.ua/ukrayina/sluhi-o-mutantke-i-znak-ot-boga-kak-slozhilas-sudba-edinstvennogo-rebenka-rozhdennogo-v-chernobyle-posle-katastrofy-1360776.html

Πρώτη δημοσίευση θέματος: newsbreak.gr